

GAZETA LW *Biblioteka Jagiell.* KA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Cena pojedynczego egzemplarza

750.000 Mp.

Na dworcach kolejowych poza Lwowem

300.000 Mp.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyżay 31 (Tel. 178).

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73).

Telefon Redaktora Naczelnego 230.

Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Z bieżących zagadnień gospodarczo-finansowych.

II.

Warszawa, 13. maja.

Powiedział już ktoś dawniej z racji operowania pieniądzem drukowanym, że na fikcji gospodarstwa opierać nie można. Z nieminiejszą słusnością odnosi się to i do obecnego obiegu weksla. Weksel, za którym nie podąża wartkiem korytem pieniądź jest tylko papierem, a nie równoważnikiem pieniądza. Szukając wyjścia z tej sytuacji odwołuje się społeczeństwo w coraz większej mierze do kas naczelnej instytucji emisyjnej, domagając się zwiększonego redyskonta weksli. I rzeczywiście redyskonto weksli mogłoby na czas dłuższy prolongować możliwą sytuację gospodarczą, stwarzając potrzebny dla życia gospodarczego pieniądź. Lecz zarządzenia Premiera Grabskiego utrudniły korzystanie i z tego źródła, przez powołanie do życia Banku Polskiego i emitowanie złotego polskiego.

Wspomnieliśmy wyżej, że w rzeczywistości zarządzenia naszego Ministra skarbu były konieczne i nie mogły podlegać dyskusji z wyjątkiem założenia już w chwili obecnej Banku Polskiego i wypuszczenia nowego pieniądza. Gdyby bowiem istniała nadal Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, a jedynym środkiem płatniczym była marka polska, wówczas teoretycznie przynajmniej redyskonto weksli nie miałoby granic. Jest kwestją dotychczas w nauce nierozstrzygniętą, czy druk banknotów dla celów gospodarczych jest inflacją, czy nie. W praktyce atoli byłby druk marek polskich dla celów gospodarczych możliwy i zdolny byłby złagodzić kryzys ekonomiczny. Lecz z chwilą założenia Banku Polskiego sytuacja znacznie się skomplikowała. Już bowiem statut Banku Polskiego ogranicza możliwość druku banknotów skutkiem wymogu procentowego pokrycia emisji kruszcem względnie dewizami. Bardziej jednakowoż niż statut ogranicza dopuszczalność emisji złotego troska o stabilizację nowego pieniądza. Sfery międzynarodowe zdają sobie bowiem niewątpliwie sprawę z doniosłości problemu stabilizacji złotego. Nowy nasz pieniądź został tylko na to stworzony, by zapewnić społeczeństwu zdrowy środek płatniczy, nie podlegający znacznym wahaniom. Zadanie to atoli nie jest łatwe. Pierwsze lata samodzielności Polski w związku z niezdrową gospodarką skarbową i pieniężną zbyt wiele dały podstaw do sceptycyzmu w kraju i za granicą, by sam fakt emitowania nowego pieniądza od jednego z naczelnych mógł mieć skutki. To też emisja nowego pieniądza musi być

Prasa sowiecka o wyborach we Francji.

ZWYCIĘSTWO FRANCUSKIEJ LEWICY ZMIANA POLITYKI FRANCUSKIEJ WOBEC SOWIETÓW. — „LUDNOŚCI FRANCUSKIEJ ZALEŻY NA POROZUMIENIU Z ROSJĄ“.

Pogranicze sow., 15. maja.

Prasa sowiecka — jak było do przewidzenia — święci wielki tryumf z powodu wyniku wyborów we Francji. „Izwestia“ i inne organy prasy sow. umieszczają artykuły wstępne, w których oceniają doniosłe znaczenie klęski Poincarego i bloku narodowego wobec obecnego rządu moskiewskiego. Wedle opinii tych pism, zwycięstwo francuskiej lewicy ma oznaczać kres wrogiej wobec Sowietów polityki Francji, która ma obecnie — z chwilą „wyrzucenia“ za nawias życia politycznego Poincarego i Milleranda — wkroczyć na nowe tory porozumienia z Rosją pod względem politycznym oraz gospodarczo-ekonomicznym.

Prasa ta dalej utrzymuje, że niepojednawcze stanowisko bloku narodowego wobec Rosji, właśnie odegrało decydującą rolę w czasie kampanii wyborczej, ludności francuskiej bowiem dużo zależało na porozumieniu z dawnym swym sojusznikiem oraz ponownym opanowaniu rynku rosyjskiego. Te zaś stroniactwa, które obecnie zwyciężyły, wyraźnie opierają program swej

ze wszech miar ostrożna i pozostawać w ścisłej zależności od pokrycia i to w stosunku nie tylko podyktowanym statutem Banku Polskiego, lecz w o wiele większej mierze troską o zapewnienie naszemu złotemu należytego zaufania. Świadomość tej ostrożności posiadają w pełnej mierze czynniki międzynarodowe, jak wynika z ich enuncjacji. Zadanie jest tem trudniejsze, że starania o utrzymanie stabilizacji złotego będą może wymagały czasem i interwencji Banku Polskiego w kraju i za granicą; interwencja zaś odbywać się może tylko kosztem funduszu kruszcowego wzgl. dewizowego, a zatem kosztem pokrycia banknotów.

Tak tedy fakt założenia Banku Polskiego już we wstępnym stadium prac sanacyjnych utrudnił w znacznej mierze działalność naczelnej instytucji emisyjnej w kierunku łagodzenia skutków deflacji. Pojemność redyskonta Banku Polskiego nie może być uzależniona jedynie od potrzeb życia gospodarczego, lecz znajduje swą granicę, nakreśloną przez potrzeby naszego pieniądza.

Czy można tedy czynić zarzut Premierowi Grabskiemu, iż już w obecnej chwili powoład do życia nowy pieniądź? Faktem jest, że czyniąc to, postępował wedle zasad najzdrowszej gospodarki finansowej,

przyszłej działalności na stanowczej zmianie kursu dotychczasowej polityki francuskiej w kwestii rosyjskiej. Zmiana ta — zdaniem prasy sow. — ma również doprowadzić do doniosłych przewrotów w całej sytuacji międzynarodowej, a przedewszystkiem spowodować osłabienie i nawet niemal całkowite rozpadnięcie „wrogiego łańcucha“, sasiadujących z Sowietami państw, który to łańcuch — jak twierdzi prasa sowiecka — Francja „sztucznie stworzyła oraz przez cały czas popierała za pomocą swych funduszy wojskowych“. (Aluzja do sojuszu Francji z Polską i Rumunją). Z chwilą przejścia steru władzy w ręce lewicy, Francja przyłączy się w zagadnieniu rosyjskim do poglądów Anglii i na tem ile niezawodnie ma dojść do porozumienia „zapewniającego pokój światowy“, oraz dającego rekoimie umiarkowania naszych „bezpośrednich sąsiadów“.

W końcu zaznaczymy, że prasa sowiecka dopatruje się w rezultatach wyborów francuskich i niemieckich wzmocnienia prądów, świadczących o blizkim bankructwie (!) ustroju burżuazyjnego.

narzucając sobie samemu granicę emisji banknotów dla celów gospodarczych i zapobiegając w ten sposób możliwej deprecjacji pieniądza, wywołanej drukiem banknotów emisji banknotów dla celów gospodarczych, lecz gospodarczych. Istnieje też nadzieja, że posiadane znaczne zapasy dewiz i prawdopodobny ich dalszy przyływ, powodowany deflacyjną polityką podatkową, umożliwią znaczny wzrost obiegu złotego polskiego. W każdym atoli razie źródło to nie jest wobec powołania do życia Banku Polskiego niewyczerpane.

Z powyższego wynika tedy, że zarówno deflacyjna polityka Premiera Grabskiego w dziedzinie podatkowej, jak i założenie Banku Polskiego już w stadium obecnym są niewątpliwie zupełnie słuszne i na zdrowych zasadach finansowych oparte. Jest jedynie kwestją otwartą, czy kraj zdoła własnymi siłami przebyć okres sanacji, czy zdoła pomiędzy Scyllą równowagi budżetowej i ko-

nieczną w tym celu polityką deflacyjną a Charybdą Banku Polskiego i związaną z tem troską o stabilizację nowego pieniądza przepłynąć o własnych siłach.

Oczy społeczeństwa zwracają się tedy w stronę zagranicy. Przyływ kapitału stamtąd mógłby sytuację naszą znacznie poprawić. Niestety chwila obecna jest w tej mierze bardzo trudną. Nie tylko bowiem nie znikły jeszcze uprzedzenia zagranicy do Polski, a zatem nie tylko że kapitał zagraniczny bardzo ostrożnie przyływa do Polski, lecz co gorsza i zagranica przedniodzi poważny kryzys. Kraje, z którymi sasiadujemy, są albo jak Niemcy same w stadium prac sanacyjnych, albo jak Austria wyczerpane z powodu nieszczęśliwej spekulacji frankowej. Francja sama szukać musiała pomocy zagranicy dla zatrzymania spadku swej waluty. Pozostaje tedy jedynie kapitał angielski i amerykański: oba odnoszące się do Polski z przesadną jeszcze ostrożnością.

Poza formą pożyczki za granicą istnieje jeszcze jedna możliwość zapelowania do kapitału zagranicznego. Jest nią forsowny eksport. Starania o zrównoważenie budżetu utrudniły w znacznej mierze nasz wywóz. Wzrost kosztów robocizny i wysokie taryfy oraz brak kapitału dla produkcji spowodowały zastój w eksporcie. Rząd jest atoli w pełni świadom doniosłości tego źródła przyływu kapitałów i czyni obecnie przygotowawcze badania nad ułatwieniem eksportu polskiego, powodowany zresztą również i troską o złotego polskiego, którego stabilizacja w wielkiej mierze zależy od aktywności bilansu handlowego i płatniczego. Jest tedy nadzieja, że z tego źródła pozyska kraj część kapitałów, niezbędnych dla normalnego rozwoju naszych stosunków gospodarczych.

Problemy finansowe i gospodarcze, jakie nam tedy przypadło w udziale rozwiązywać w chwili obecnej, są niezmiernie trudne i wymagają napęcia wszelkich sił społeczeństwa. Droga, obrana przez Premiera, jest zdrowa i jedynie do celu wiodąca. Czuwać tedy należy, aby nam nie brakło sił i nerwów dla pójścia wskazaną drogą do celu. przyświecającego nam wszystkim, któremu na imię: uzdrowienie naszego życia finansowego i gospodarczego.

Dr. Emil Spät.

Min. Zamoycki ustąpi z początkiem czerwca?

(Telefonicznie od naszego korespondenta.)

Warszawa 15 maja. (M) W warszawskich kołach politycznych utawała się przekonanie, że wyniki ostatnich wyborów we Francji nie

pozostaną bez wpływu także na ukształtowanie stosunków i u nas.

Z informacji poważnych posadanych przez Waszego Korespon-

denta, można wywnioskować, że w pierwszym rzęzie nastąpi zmiana na stanowisku ministra spraw zagranicznych.

Wskazują już wyraźnie przeciętka czerwca b. r. jako na termin usiądzenia p. Zamoyckiego.

CUKROWNICY ZERWALI KONFERENCJĘ.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 15 maja (X) W dniu 14. maja odbywał się w specjalnym komisariacie dla zwalczania drożyzny pod przewodnictwem p. Soleckiego dalszy ciąg konferencji w sprawie przydziału cukru w miesiącu maju ogólnie krajowym związkom spółdzielczym i wydziałom aprowizacyjnym miast. Omawiano głównie sprawę załatwienia dawnych należności za cukier, oraz sposób ich spłaty. Przedstawiciele cukrowników zażądali 7 i pół procent miesięcznie, poprzestali jednak na 5% od wspomnianych należności. Przedstawiciele spożywców uznali te warunki za zbyt wygórowane, cukrownicy bowiem sami zawinili, gdyż dostarczali spółdzielniom kryształ w złym gatunku, przesyłali cukier naraz, skutkiem czego spółdzielnie nie mogły sprzedawać go stopniowo, bezpodstawnie do rachunków doliczali podatek obrotowy, od którego spółdzielnie są zwolnione, oznaczali ceny we frankach szwajcarskich, których kurs był chwiejny. Z powodu wysokości cen konsumpcja zmalała. Cukrownicy zerwali konferencję, widząc, że przedstawiciele spożywców nie chcą się zgodzić na te warunki. Przedstawiciele spożywców podejmą energiczne kroki u czynników rządowych. Jak słychać, rząd ma poczynić kroki, celem przeprowadzenia porozumienia spółdzielni i cukrowników.

PAŃSTW. RADA NAFTOWA.

(Telefonem od nasz. korespondenta).

Warszawa, 15. maja. (X) W Min. Przemysłu i handlu obradowała państwowa rada naftowa pod przewodnictwem sen. Długosza. Referaty wygłosili prezes Długosz, minister przem. i handlu Kiedroń oraz naczelnik wydziału naftowego Bartoszewicz. Przedmiotem obrad było ogólne położenie przemysłu naftowego w związku z przesileniem w przemyśle i sanacją.

List otwarty p. Thugutta do b. min. franc. Painlevé'a.

„PRZEŚLADOWANIE WIEŹNIÓW POLIT. W POLSCE”. — POSEŁ THUGUTT ODPIERA ZARZUTY P. PAINLEVÉ'A. — PROF. RICHEL ŻALUJE, ŻE PODPISAŁ PROTEST, NIE ZNAJAC JEGO SZCZEGÓŁÓW.

Warszawa, 15. maja. (Tel. G. L.)

Poseł Thugutt wystosował list otwarty do b. min. p. Painlevé, odpierający zarzuty, co do rzekomegoześladowania więźniów politycznych w więzieniach polskich. T, powołując się na znajomość zawartą p. Painlevé w Paryżu, stwierdza niezgodność z prawdą faktów zawartych w odezwie podpisanej między innymi przez p. P. Powołuje się na to, że od szeregu miesięcy jest przewodniczącym Seknow. Komisji do badania organizacji w ziemiach polskich. Do Komisji tej należą także przedstawiciele mniejszości narodowych. Zapowiada, że przesyła mu wynik badań komisji.

O ileby mniejszości założyły wotum separatum podą to również do wiadomości P.

Paryż, 15. maja. (Tel. G. L.) Korespondent Agencji Wschodniej rozmawiał z prof. Richetem, który podpisał protest przeciw t. zw. „białemu terrorowi” w Polsce. Richet przyznał, że podpisał protest nie znając jego szczegółów i nie mając dowodów że zawiera on fakty prawdziwe. Na prośbę prof. Sorbonny Wiktora Bascha Richet protest ten podpisał. Obecnie żałuje, że nie może cofnąć podpisu, gdyż przekonał się już, że protest przepełniony jest „krzywdzącymi przesadami”.

ŻĄDANIA ŻYDOWSKIEGO KUPIECTWA.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 15. maja. (X) Żydowska centrala związku kupców interwenjowała w ostatnich dniach Min. przemysłu i handlu, oraz w Min. spraw wewn. w sprawie zmiany ustawy o lichwie. Delegacja domagała się zniesienia ustawy o obowiązkowej ujawniania cen. W szczególności domaga się, aby zakres przedmiotów, do których stosują się przepisy o walce z lichwą, obejmował jedynie w przyszłości tylko artykuły pierwszej potrzeby, nie zaś, jak dotąd, artykuły powszechnego użytku. Domaga się również, aby cenniki układane przez kupców były uznawane przez władze administracyjne, aby kupcy byli zwolnieni od obowiązku posiadania faktur i rachunków i aby był zapewniony współudział organizacji kupieckiej w zakresie ujawniania cen, i aby był wprowadzony system ujawniania cen polegający na oznaczaniu cen jedynie w ogólnym cenniku, oraz na towarach znajdujących się na wystawach. Wobec Wicemin. spraw wewn. Olpińskiego delegacja domagała się, by organizacje administracyjne, zajmujące się zwalczaniem drożyzny, ograniczały swą działalność do zwalczania istotnych

wykroczeń, a nie formalnych uchybień, oraz w działalności tej w szczególności brały pod uwagę opinie miejscowej organizacji kupieckiej. Wicemin. Olpiński oświadczył, iż w najbliższych dniach będzie zwołana specjalna konferencja, poświęcona sprawie nowelizacji ustawy o zwalczaniu lichwy.

PODATEK MAJATKOWY.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 15. maja. (X) Komisje szacunkowe dla spraw podatku majątkowego szacować będą majątki prowizorycznie wszystkich obywateli, aby ci do połowy czerwca otrzymali zawiadomienie o przypadającej do zapłaty szóstej części podatku majątkowego. Szósta część podatku majątkowego będzie ściągana w przyszłym miesiącu niezależnie od wpłaconych zaliczek. Odbędzie się to trybem uproszczonym, a wątpliwe zeznania odkładane będą do czasu dokładnego wymiaru.

NOWA TARYFA CELNA.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 15. maja. (X) W dniu dzisiejszym obradował państwowy komitet celny, który rozpatrzył całość nowego projektu taryfy celnej.

ROLNICY AUSTR. WYBIERAJĄ SIĘ DO POLSKI.

(Telefonem od naszego koresp.)
Warszawa, 15. maja. (X) W pierwszych dniach czerwca przyjeżdża z Wiednia do Polski wycieczka rolników austriackich. W wycieczce i weźmą udział austriacki rolnictwa Buchinger, prezes austriackiego Związku chłopskiego Stöckler, p. Zwetzbacher, były wicekanclerz Jodak Fink, oraz byli sekretarze stanu Matara i Weiss. Wycieczka zwiedzi stolicę gospodarczą rolnego, oraz Kraków.

DOKAD WYWIEZIONO BAGIŃSKIEGO I WIECZORKIEWICZA.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15. maja. (X) Okazało się, że zbrodniarzy Bagińskiego przewieziono do więzienia w Rawiczu, a Wieczorkiewicza do więzienia we Wreckach. Oba więzienia położone są w województwie poznańskim, a słynne są z surowości regulaminu i doskonałej straży więziennej. Liczące uzasadnioną obecnie nadzieję, że wszelkie próby ucieczki zbrodniarzy z nowych więzień całkowicie się nie powiedzą.

WYWÓZ NADMIARU PRODUKTÓW ROLNYCH ZA GRANICĘ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 15. maja. (X) W dniu dzisiejszym obradowały łącznie sejmowa komisja rolna i do zwalczania drożyzny. Przedmiotem obrad były wnioski poselskie, domagające się wywozu nadmiaru produktów rolnych za granicę. Sprawozdawca wniosku p. Poniatowski (Wyzw.) oświadczył się za zezwoleniem na wywóz produktów rolnych z tego zastrzeżeniem, by w latach nieurodzaju wywóz ten był ograniczony.

ARESZTOWANIE SZPIEGÓW W TORUNIU.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 15. maja. (X) Policja aresztowała w Toruniu 8 cudzoziemców, nie posiadających prawa przebywania w Polsce. Okazało się, że trudnią się oni szpiegostwem politycznym i pozostają w stosunkach z handytami, zarządzającymi napady na Kresach wschodnich.

JERZY BANDROWSKI, 37)

TO TY?

SZKARLATNE ROMANETTO.

(Ciąg dalszy.)

ROZDZIAŁ CZWARTY.

I.

Ocknuwszy się na ławeczce, gdzie ją Oksza usadowił, młoda dama zdumionym wzrokiem powiodła po ścianach domów i równej ulicy, a potem pytająco spojrzała na swego towarzysza.

Po jej pobladłych alabastrowych policzkach zaczął się powoli rozlewać prześliczny, delikatny rumieńczyk.

— Co się stało? — zapytała cięchutko.

— Zdać się — zemdlała pani.

— Dlaczego?

— Nie wiem, Kini.

Młoda dama drgnęła i spojrzała na Okszę zdumiona.

— Skąd pan wie, że się nazywam Kini?

— Pani sama przed chwilą mówiła.

— Ja mówiłam? Nic nie pamiętam. Ciekawe! Kini! Nawet mój mąż nie zna tego mego imienia. Tak mnie w dzieciństwie nazywała matka. Zresztą nikt. Nazywam się Cecylja. Więc to ja powiedziałam panu, że się nazywam Kini?

— I więcej jeszcze!

Powtórzył jej, co przed zemdleciem mówiła, z trwogą i patrząc jej przenikliwie w oczy wymówił tajemnicze słowo. Trzęsła przecząco główką, wreszcie zachichotała:

— A-wan-tura! Pierwszo słyszę! Czyżbym ja była hmatyczką! Czy może chodzę śpiąc z otwartymi oczami w biały dzień?

— Więc pani nie jest moją żoną z przed trzydziestu lat? — pytał śmiejąc się. Oksza.

— To znowu co innego! Skądże mogę wiedzieć? — mówiła patrząc mu filuternie w oczy wesołymi, śmiejącymi się ślepkami.

Oksza stał przed nią uśmiechnięty, prawie wesoły, swobodny. Jak gdyby mu kamicą spadł z serca.

Troski pierzechnęły, życie stało się znów rozkoszne, świat jasny i miły.

— W każdym razie ładnie to z pani strony, że się pani mnie stanowczo nie wypiera — mówił. — Pozostawia mi to bądź co bądź jakąś nadzieję.

— Czyżby ja pan tracił? — rzekła trochę niespokojnie, zerknąwszy na niego z pod oka.

— Jak to mam rozumieć? — zdziwił się Oksza.

Młoda dama zmieszkała się.

— To taka dziwna historia — zaczęła.

— Każda historia jest dziwna!

— Widzi pan... Ja pana ze sceny znam... Od dość dawna... Widywałam pana w różnych rolach... Niedawno temu byłam na „Wyzwoleniu”.

— Na premierze?

— Tak. I na drugim przedstawieniu. I nie wiem dlaczego zdawało mi się, że pan jest smutny, niezmiernie, śmiertelnie... Od tego czasu zaczęłam się o pana bać. Nie raz o panu pomyślałam, ogarniała mnie trwoga...

— Często pani o mnie myślała?

Podniosła na niego swe niewymownie czyste, głębokie, szczere oczy.

— Zawsze?

— O Kini, Kini, Kini! — wymówił drżącym głosem.

Drobną rączką w ciemnej, skórzanej rękawiczce pogłaskała go jak dziecko po ramieniu.

— Dziś rano wstałam tak niespokojna, że już rady sobie dać nie mogłam. Miałam wrażenie, że pan koniecznie potrzebuje ratunku. Postanowiłam pana szukać. Po co — nie miałam pojęcia. Może aby spotkać pana gdzie przypadkowo, spojrzeć na pana. Nie wiedziałam, gdzie pan bywa, gdzie pan mieszka — wkiwalałam pana tylko na scenie, tu, w teatrze, więc skierowałam się ku teatrowi... I stąd to dziwne spotkanie... Czy panu istotnie coś grozi?

— Roześmiał się.

— Już nie! Już nie! Pani male uratowała!

Oczy jej błysnęły.

(C. d. s.)

NIETAKTOWNE ZACHOWANIE SIĘ MINISTRA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
 Warszawa, 15. maja. (X) Dowiadujemy się, iż na piątkowej konferencji w ministerstwie przemysłu i handlu, zwołanej w sprawie małopolskiego szkolnictwa handlowego miało miejsce przykre zajście. Na konferencji tej okazała się różnica w poglądach min. przemysłu i handlu i małopolskich czynników obywatelskich co do organizacji szkół handlowych w Małopolsce. Min. dąży do utworzenia w Krakowie wyższej szkoły handlowej 5-klasowej, niższej 3-klasowej oraz wyższej 2-klasowej handlowej, która by przyjmowała młodzież kończącą 6 klas szkół średnich. Ponadto Min. dąży do przekształcenia jedno-letniego kursu abiturjentów na 2-letni kurs nauczycieli 2 klas uzupełniających szkół kupieckich. Ze strony przedstawicieli małopolskiego świata handlowego i gospodarczego zgłoszono szereg zastrzeżeń i zarzutów. Nadto min. Prklaszewski miał oświadczyć przedstawicielom małopolskim, iż „pragną oni zachować to, co otrzymali od Franciszka Józefa”. Przeciwno temu wystąpił przedstawiciel lwowskiej Izby handl.-przem., który wskazał na krew obywateli lwowskich przelaną w obronie Polski, tak w walce z Ukraińcami jak i Sowiecami.

O BEZPIECZEŃSTWO NA KRESACH.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
 Warszawa, 15. maja. (X) Główny komendant policji Borzecki wyjechał do powiatu nowogrodzkiego celem zbadania stosunków bezpieczeństwa publicznego.

SEJM, KOMISJA WOJSKOWA.

(Telefonem od naszego koresp.)
 Warszawa, 15. maja. (X) Sejmowa komisja wojskowa uchwaliła w II. czytaniu projekt ustawy o zaawaterowaniu wojska.

Półwiekowy jubileusz ROMANA ŻELAZOWSKIEGO.

Lwów, 15. maja.

Kulturalne koła miasta Lwowa przeżyły wczoraj wieczór podniosły. Ulubieniec nasz, artysta niezwykłej miary, człowiek ogromnych zalet towarzyskich, święcił swe półwiekowe ze sztuką gody. Po jubileuszu, urządzonym w Poznaniu, przysłała kolej na Lwów. I nie mogło być inaczej. Wszak Roman Żelazowski spędził w naszym mieście 28 lat pracowitego i chlubnego żywota jako artysta, reżyser i dyrektor. Tutaj rozwijał się jego piękny talent, do galerji typów tak bardzo różnorodnych przybawało coraz więcej kapitalnych postaci. Stąd, opromieniony sławą, popularny i kochany, wyruszał w świat po laury i uznania. We Lwowie kształcił zastępy adeptów sztuki, służył młodszym kolegom przykładem, jak pojmować należy obowiązki polskiego artysty dramatycznego. Tutaj dźwigał na swych niezawodnych barkach wielki repertuar rodzinny i obcy, szerzył kult polskiego słowa.

Powodów chyba dość, by właśnie Lwów urządził Żelazowskiemu uroczysty wieczór.

Był on istotnie uroczysty. Wido-

Z obrad Senatu.

Warszawa, 15. maja. (Tel. G. L.)
 Na wstępie Senat powołał w miejsce sen. Jackowskiego do Trybunału Stanu p. Karola Kozłowskiego, adwokata z Warszawy, poczem przystąpiono do ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Przyjęto poprawkę, w myśl której wkładki są obliczane według zarobków robotnika niewykwalifikowanego.

Następnie przystąpiono do ustawy o ratyfikacji umowy między Rzeczpospolitą Polską a królestwem S. H. S., dotyczącej stosunków prawnych obywateli obu państw, wraz z protokołem końcowym, podpisanym w Belgradzie 4. maja z. r.

Po przemówieniu sprawozdawcy przyjęto całą ustawę.

Dalej zreferował sen. Buzek w imieniu komisji spraw zagranicznych i wojskowych projekt ustawy o organizacji konsulatów i czynnościach konsulatów. W myśl wniosku referenta uchwalili Senat zapowiedzieć zmiany w ustawie.

Następnie przyjęto ustawę o oficerach marynarki wojennej z pewnymi zmianami.

Przystąpiono do ustawy o uwłaszczeniu byłych czynszowników w województwach wschodnich.

Dalsze obrady odroczone do jutra, godziny 11.

Budowa nowych linii kolejowych w Polsce.

SPRAWĘ TĘ ROZPATRZY PAŃSTWOWA RADA PRZEMYSŁOWO-HANDLOWA.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 14. maja. (X) W dniu 21. maja odbędzie się posiedzenie państwowej rady przemysłowo-handlowej, w którym wezmą udział wszyscy byli ministrowie przemysłu i handlu, oraz przedstawiciele związków gospodarczych. Rada za-

stanawiać się będzie nad zagadnieniem naszej zdolności przewozowej, przyjmie do wiadomości sprawozdanie komitetu cełowego, rozpatrzy sprawę rozbudowy portu morskiego w Gdyni, oraz sprawę budowy nowych linii kolejowych w Polsce.

Kronika telegraficzna.

— Według informacji ze źródeł angielskich, Mac Donald zaprosi do Londynu nowego prezesa Rady ministrów rządu francuskiego, który obejmie swe funkcje prawdopodobnie dnia 1. czerwca, celem odbycia konferencji w sprawie sytuacji międzynarodowej. Możliwym jest jednak, że Mac Donald, licząc się z nawałem prac swego kolegi, przybędzie w tym czasie do Paryża.

— W przejeździe z Wiednia do Moskwy przybył do Warszawy wczoraj Joffe, który zabawi prawdopodobnie do piątku.

— Jako kandydatów na stanowisko przewodniczącego Izby deputowanych „Echo de Paris” wymienia Franklina Bouillon, Justyna Gelarta i Panleve'go.

— W Watykanie brana jest pod u-

wagę możliwość zmiany polityki przysięgłego rządu francuskiego w stosunku do Watykanu. Choć nikt nie wierzy w możliwość skasowania ambasady francuskiej przy Watykanie, liczą się jednak z prawdopodobieństwem oziębienia wzajemnych stosunków.

— Kierownik politycznej policji w Berlinie Weiss, który kierował rewizją w sowieckiej misji handlowej, został do chwili wyjaśnienia, incydentu zawieszony w urzędowaniu.

— Rząd Rzeszy zaproponował rządowi sowieckim oddanie sądowni rozstrzygnięcia złożeń z przedstawicieli Niemiec w Rosji sowieckiej rozstrzygnięcie sporu wynikłego na tle zaisę w budynku rosyjskiej misji handlowej w Berlinie. Rząd Rzeszy sprzeciwia się stanowczo przyznaniu prawa eksterytorialności sowieckiej misji handlowej w Berlinie.

PENSJE DYREKTORÓW BANKU POLSKIEGO.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 15. maja. (X) Jeden z popołudniowych dzienników zamieszcza dziwną notatkę o Banku Polskim. Notatka stwierdza, że płace urzędników Banku Polskiego, rekrutujących się z byłych pracowników PKKP, zostały zredukowane do minimum. Urzednicy zostali przyjęci prowizorycznie do 30. czerwca bez gwarancji praw emerytalnych, nabytych w służbie dotychczasowej. — Persja zasadnicza pracowników wynosi 150 złotych, a każdy dyrektor oddziału pobiera 600 złotych. Od należności tych bank ściąga podatek i opłaty na Kasę chorych. Prezes banku natomiast pobiera przeszło 5.000 złotych, czyli 9 miliardów, dyrektor naczelny 4.000 złotych, podczas gdy dyrektor naczelny PKKP, pobierał 3 i pół miljarde marek. Zastępcy dyrektora Banku Polskiego po 3.000 złotych, a reszta po 2.000 zł. Prezes Rady Ministrów pobiera zaś tylko 1.200 złotych miesięcznie.

„REAKCYJNY” KOMISARZ BOLSZEWICKI.

Moskwa, 15. maja. (Tel. G. L.)
 Komisarz ludowy Lunaczarskij wystąpił w Małym Teatrze dramat „Niedźwiedzie wesele”. Dramat ten spotkał się z ostrą krytyką recenzentów sowieckich. „Prawda” określa dramat jako utwór jawnie reakcyjny, pozbawiony zupełnie walorów artystycznych. W tym czasie, kiedy z książek przeznaczonych dla młodzieży cenzura sowiecka w trosce o prawonyśność komunistyczną wykreśla słowa „Bóg”, „Cał”, „Szlachetny hrabia” i t. p., kierownik komisariatu oświaty aplikuje słuchaczom teatralnym ekstrakt tych bredni reakcyjnych. Szalka Lunaczarskiego — zdaniem recenzenta — powinna być zdjęta z repertuaru, jeżeli mamy pisać i wystawiać sztuki dla warstw pracujących, a nie dla Noworyszów.

wnię teatru wielkiego wypełniła szalenie publiczność niezwykła, rzadko widywana na premierach. Stawiła się, by chłonać poezję Juliusza Słowackiego i złożyć hołd powinny Romanowi Żelazowskiemu.

Grano pięcioaktową tragedię „Mazepa”, posiadającą na scenie lwowskiej piękne tradycje. Grano z ogromną starannością z pjetyzmu dla genialnego autora i znakomitego kolegi-jubilata. Niedociągnięcia i braki były, to nie ulega wątpliwości, jest to jednak następstwem odwyknięcia naszego zespołu od twórczości tej miary. Ze Słowackim trzeba się zżyć, kilka czy nawet kilkanaście prób tu nie wystarczy. Dobrze, że uczyniono początek. Podobnych wieczorów więcej, a i nasi młodzi artyści, przy widocznych dobrych chęciach, zagrają kiedyś te lub inne dzieła Słowackiego bez zarzutu.

Zresztą na krytykę dziś chwila nieodpowiednia. Wszak to święto Romana Żelazowskiego, jemu więc przedewszystkiem uwag kilka poświęcić należy.

Nie odtwarzał on postaci dumnego, nienastępliwego, zazdrosnego wojewody, lecz był wojewodą w każdym calu i w każdym geście. To najwłaściwsza i najdosadniejsza ocena gry jubilata. Maska twarzy doskonała, w ruchach powaga i siła,

świadcząca, że król ten bodaj z samym królem gotów pójść w zawody. Możliwość twardy, wykuty z granitu, nie znający litości. Gra skupiona, powściągliwa, bez hałaśliwych wybuchów nawet w najtragiczniejszych momentach. Dykcja doskonała, umiejętność recytowania wiersza Słowackiego wzorowa, więc i zachwyty widzów musiał być powszechny, i oklaski widowni burzliwe.

Nieszczęśliwa Amalja w wykonaniu p. Janiny Romanówny posiadała dużo rzewnej szczeroci i naturalnego wdzięku. Król Jan Kazimierz (p. Stefan Lochmann), bardzo dobry w charakteryzacji, za mało miał monarszego majestatu. Wina jednak nie obciąża tu wyłącznie bardzo starannego zawsze artysty. Tragedja powstała wszakże w epoce, kiedy Jana Kazimierza nie doceniano, więc i Słowacki odmalował postać jego błędnie. Dopiero późniejsze badania wyznaczyły ostatniemu z Wazów miejsce w dziejach bardzo poczesne. Mazepa p. Mariana Pełńskiego posiadał sporo fragmentów pięknych. Zbigniew p. Romana Hierowskiego opracowany był starannie. Inni artyści powierzonych sobie ról nie zepsuli.

Po pierwszej odsłonie zgromadzili się artyści dramatu, opery i o-

peretki z dyrekcją na czele, na scenie. Publiczność powstała z miejsc, do jubilat przemówił dyrektor Czarnowski, podnosząc jego zasługi dla sztuki polskiej. Sekretarz Schroeder odczytał z kolei pisma od prezydium miasta i komisji artystycznej Towarzystwa dziennikarzy polskich oraz Syndykatu dziennikarzy. Po życzeniach złożonych przez reżysera Rasińskiego i delegację chórów, zabrał głos imieniem komitetu obywatelskiego red. Michał Rolle, zawiadamiając jubilat, iż — pragnąc go skuć jeszcze silniejszymi węzłami ze Lwowem, składamy mu w darze dach nad głową. Dyr. Frączkowski odczytał adres szkoły dramatycznej; dziękował wszystkim do łez wzruszony jubilat.

Po przedstawieniu zasiadło kilkadziesiąt osób do stołów biesiadnych w restauracji hotelu Georgea. Obok jubilat zajęli miejsce: Wojewoda Zimny, prezydium miasta, generałowie Linde i Thullie. Świat literacki, artystyczny i dziennikarski był licznie reprezentowany. Przemawiali wicepr. dr. Chłamańcz, prezes Laskownicki, redaktor Rolle i dyr. Frączkowski. Zebranie bardzo sympatyczne, urozmaicone śpiewami chóralnymi, przeciągnięto się do godz. 5 rano.

Michał Rolle.

Z KOMISJI SEJMU I SENATU.
Budżet b. Ministerstwa zdrowia publicznego. — Zdrowiska państwowe. — Poczta, telegraf, telefon. — Zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Warszawa, 13. maja. (Tel. G. L.) Sejmowa komisja budżetowa obradowała nad budżetem b. Ministerstwa zdrowia publicznego. Referował p. Kozłowski. Udzielał wyjaśnień ze strony Rządu dr. Węczyński, generalny dyrektor służby zdrowia, przyjęto cały budżet Ministerstwa w drugim czytaniu, z szeregiem zmian, tak w rubryce wydatków, jak i dochodów. Przyjęto również budżet zdrojowisk państwowych w Ciechocinku, Busku i Krynicy, wyłączając budżet warzeźni soli, który włączono do budżetu Ministerstwa skarbu. Do budżetu zdrojowisk dodano pozycje 520.000 zł. na wydatki inwestycyjne (20.000 dla Ciechocinka, a po 250.000 dla dwóch innych).

Połączone komisje senackie prawnicza i gospodarstwa społecznego ukończyły dyskusje nad projektem ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie, przyciem przyjęto całą ustawę z szeregiem zmian. Ponadto ukończyły połączone komisje obrady nad ustawą o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Całą ustawę przyjęto z szeregiem poprawek, które będą przedmiotem obrad posiedzenia Senatu.

KOMISJA DLA ZBADANIA ADMINISTR. WIEZIENICTWA KRESOWEGO.

(Telefonem od naszego koresp.)
 Warszawa, 14. maja. (X) W dniu dzisiejszym obradowała specjalna podkomisja sejmowej komisji administracyjnej, wybraną do zbadania administracji i więziennictwa kresowego. Podkomisja w dniu jutrzejszym zbada więzienie warszawskie — poczem wyjeżdża na Kresy Wschodnie celem zlustrowania tamtejszych stosunków więziennych.

STRAJK NA ŚLASKU NIEM. ZAOSTRZA SIĘ.

Zabrzo 14 maja. (T. G. L.) Strajk na Śląsku Opolskim zaostrzył się znacznie, zarówno w górnictwie jak i w przemyśle metalurgicznym. Dziś zastrajkowały kopalnie dotychczas czynne, jak „Życzenie Jadwigi”. Z hut dotychczas czynnych zastrajkowały „Donnersmark”, „Deutschla” i „Neguil”. Dziś popołudniu żandarmerja w Bytomiu przytrzymała wóz z żywnością, zebraną przez ludność dla strajkujących. Na skutek interwencji naczelnego komitetu strajkowego, oddano wóz strajkującym. Dziś odbyło się zromadzenie kobiet, na którym uchwalono protest przeciwko 10-godzinnemu względnie 12-godzinnemu czasowi pracy.

NAPAD BANDY.

(Telefonem od naszego koresp.)
 Warszawa, 15. maja. (X) Zbrojne napady bandyckie na Kresach nie ustają. Przed paru dniami szajka złożona z 12 bandytów, uzbrojona w karabiny i jeden lekki karabin maszynowy, napadła na majątek Posternicze, województwa nowogrodzkiego, gdzie zrabowała 9 koni i udała się w stronę granicy sowieckiej. Przy przekroczeniu w noc granicy natknęła na 2 posterunkowców, którzy ją przepuścili. Posterunkowców zawieszono w czynnościach.

Ustawa o gminach wiejskich.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa 15. maja. (X) Sejmowa komisja administracyjna obradowała dziś nad rządowym projektem ustawy o statucie gminy wiejskiej. W obradach wzięli udział min. spraw wewn. Huebner, oraz dyrektor departamentu samorządowego M. S. Wewn. p. Weisbrod. Sprawozdawcą był poseł Pulek (Wyzw).

W referacie przedstawił on tezy, które zdaniem jego winny być ujęte w ustawie o gminie wiejskiej. Stanął na stanowisku gminy jednowioskowej z tym zastrzeżeniem, że tymczasowo jeszcze częściowo (tam gdzie warunki tego się domaga) można zgodzić się na gminy wielowioskowe. Referent miał przytem na myśli Kresy Wschodnie. Inne tezy zgłoszone domagały się skreślenia

ustanowienia projektu rządowego, nakładającego obowiązek na wiejskich znajomości czytania i pisania po polsku, po tanowienia, iż wybór na wójta wymaga za wierzdzenia władzy administracyjnej i instancji. Sprawozdawca opierał się na skończoności na zasadzie terytorjalnej tj. polegającej na tym, iż rada gminna jest równocześnie i radą szkolną miejscową.

Tę ostatnie tezy sprawozdawcy napotykały na stanowczy opór ze strony prawicy a częściowo i centrum.

Komisja uchwaliła w rezultacie zasadę, iż projekt ustawy o gminie wiejskiej musi być zatwierdzony jeszcze przed 1 rjami. Następne posiedzenie poświęcone będzie dyskusji ogólnej i szczegółowej nad sprawozdaniem d. i. s. j. e. s. z e. m.

Poincaré wycofa się z życia publicznego.

PROPOZYCJE PISM AMERYKAŃSKICH. — ŻĄDANIE USTĄPIENIA MILLERANDA. — PREZYDENT ZACZEKA AŻ UKONSTYTUUJE SIĘ NOWA IZBA.

Paryż 14. maja. (Tel. G. L.) Według doniesień „Matina”, Poincaré wycofa się chwilowo z życia publicznego, a pozatem weźmie urlop jako senator, aby nie być zmuszonym do zabierania głosu. Z tych samych powodów premier nie chce przyjąć propozycji wielu dzienników zagranicznych, zwłaszcza amerykańskich, które zwróciły się do niego z prośbą o współpracownictwo. Dziennik donosi również, że i Tardieu wycofa się z życia politycznego, przyjmując wydawnictwo dziennika „Echo Nationale” i wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych.

Paryż, 14. maja. (Tel. G. L.) Prasa omawia obszernie sytuację, w jakiej znalazł się Millerand. „Quotidien” domaga się w dalszym ciągu ustąpienia Milleranda. Leon Blum zaznacza na łamach „Populaire’a”, że Millerand nie

chciał pozostać na stanowisku neutralnym, które jest jedynie zgodne z konstytucją, lecz stanął po stronie bloku narodowego i zaryzykował swoje stanowisko. Obecnie przegrał kampanię i powinien stanowisko to opuścić.

„Petit Parisien” poświęca tej sprawie dłuższy ustęp, który zdaje się być inspirowany przez Milleranda. Dziennik pisze mianowicie: Prezydent republiki zaczeka aż ukonstytuuje się nowa Izba. Po porozumieniu się z prezydentami Senatu i Izby podejmie krok, który będzie mu się wydawał najbardziej właściwym dla utworzenia nowej większości. Dopiero w tym wypadku, gdyby nowy prezydent przedstawił mu program, który wydałby się do przyjęcia, powziąłby ostateczną decyzję.

Ewentualny skład nowego gabinetu francuskiego.

Paryż, 14. maja. (Tel. G. L.) Jako przyszłego prezesa ministrów wymieniają tu Herriota, który ubiegałby się o współpracę socjalistów. Leon Blum zaś miałby objąć tekę ministra sprawiedliwości. Zdaniem dzienników Herriot zairzykowałby dla siebie tekę ministra spraw wewnętrznych, zaś minister-

stwo spraw zagranicznych objąłby Briand. Jako kandydatów na ministra skarbu wymieniają: Berangera, Klotza, Auriela. Dalej przypuszczają, że do gabinetu weszliby Painleve, senator Francois Albert, Victor Berard i generalny burmistrz Havre’u Mayer.

Mac Donald „nacionalista”.

NACIONALIZM NIE POWINIEN BYĆ UZURPACJA. — APEL DO NARODÓW.

Londyn, 14. maja. (Tel. G. L.) Na zebraniu kobiet, odbytem 13. bm. powiedział premier Mac Donald między innymi, co następuje: Jestem nieugiętym nacionalistą. Szanuję w pierwszej linii narodowe warunki życiowe i narodowe właściwości. Byłoby nieszczęściem dla świata, gdyby wszystkie różnice międzynarodowe, wytworzone historią, religią i klimatem zostały wyrównane i ludzkość została doprowadzona do jednolitego stanu. Nie jest to moim ideałem, jak również nie jest moim ideałem przeszkadzać nacionalizmowi. Nacionalizm nie powinien być uzurpacją, lecz poszanowaniem samego siebie. Wszyscy ci, którzy sami siebie szanują, skłonni też są do szanowania innych narodów. Polityka zagraniczna rządu robotniczego nie opiera się tylko na wielkich narodach, lecz i na mniejszych. Polska, Szwecja, Norwegia, Danja, Holandia i

Serbja są nam również bliskie. Nikt nie wie lepiej od małych narodów, iż polityka militarysty nie opłaca się. Wielkie państwa mogą swymi armiami przytłoczyć państwa małe, jak gdyby walcem parowym, bez względu na to, czy te małe państwa będą rozbrojone, czy nie. Apeluje do wszystkich narodów, aby nie opierały swoich ideałów na sile, gdyż prowadzi to do zguby. Dopiero wtedy, kiedy narody się rozbroją, zapadnie wśród nich spokój. Zarzucano mi, że nie zwołuję międzynarodowej konferencji dla rozbrojenia. Zgubnem jednak byłoby zwoływać konferencję międzynarodową w chwili, gdy niepowodzenie jej jest pewne. Przygotujcie konferencję, skoro przyjmiecie się przekonanie, że będziemy mogli odebrać na niej sukces. Sądzę zresztą, że nie długo będziemy na to czekać.

ROKOWANIA POLSKO-NIEM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
 Warszawa, 15. maja. (X) Donoszą nam, iż rokowania polsko-niemieckie w Wiedniu, dotyczące opłatników i kolonistów w Polsce, będą musiały zakończyć się sadem polubownym. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa rozstrzygnięcie sadu polubownego w sprawie opłatników wypadnie dla nas pomyślnie, mniej pomyślnie natomiast przedstawia się sprawa kolonistów.

BAGIŃSKI I WIECZORKIEWICZ MORDERCAMI 2 KOMISARZY MILICJI LUDOWEJ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
 Warszawa, 15. maja. (X) Jak się dowiadujemy, Bagiński i Wieczorkiewicz zamordowali swego czasu 2 komisarzy milicji ludowej w roku 1918, którzy byli zwolennikami ówczesnego komisarza milicji kap. Fennera. Bagiński i Wieczorkiewicz tworzyli t. zw. lewicę komunistyczną i usuwali ze świata ludzi, którzy stali im na przeszkodzie. Sprawa o morderstwo została umorzona ze względu na to, że na obu zapadł wyrok śmierci, później dopięto zmieniony na dożywotnie więzienie.

ZNIESIENIE OGRANICZENIA PRZEWOZOWEGO NA G. ŚLĄSKU
 (Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)
 Katowice, 15. maja.

Obowiązujący od sierpnia ub. roku zakaz przeekspedowania na stacjach kolejowych górnośląskich przesyłek drzewnych z Polski został zniesiony.

JAK SOWIETY CHCA BYĆ PRZEPROSZONE?

Berlin 5 maja. (Tel. G. L.) W komisariacie dla spraw zagranicznych Moskwy oświadczone korespondentowi „Vossische Ztg.”, że ukaranie winnych, odszkodowanie araszowanych i uznanie przez Niemcy oficjalnie nie esterytorjalności delegacji handlowej w Berlinie stanowi minimum żądań, jakich sadowienia domaga się rząd sowiecki od rządu niemieckiego, celem wyównania sporu w sprawie zajęcia w lokalu sowieckiej misji handlowej w Berlinie.

Z teatrów lwowskich.

Repertuar Teatru Wielkiego:
 Czwartek, 13 (o 7.30) „Dom otwarty” kom. Bałuckiego (wznowienie)
 Repertuar Teatru Małego:
 Czwartek 15 (o 7.30) „Myśl”.
 Repertuar Teatru Nowości:
 Czwartek 15 (o 7.30) „Złoty waler”.

KONCERT DOLNICKIEGO
 Piątek, 16 Maja. Tow. Muzyczne

PRZEDSTAWIENIA W TEATRACH MIEJSKICH O GODZINIE 7.30 WIECZOREM.

Począwszy od dnia 15. b. m. przedstawienia we wszystkich teatrach miejskich rozpoczynają się będą o godzinie 7.30 wieczorem.

„Dom otwarty”. Dzisiejsza tj. czwartkowa premiera świetnej komedji Bałuckiego zapowiada się jaknajlepiej. Świetna obsada i staranna piecza reżyserska zapewniają, że nigdy nie starzejacej się komedji znaczne powodzenie. Na dzisiejsze przedstawienie abonamenty są ważne.

„Mazepa” z Zelazowskim w roli wojewody objadło jeszcze tylko trzy razy, należy więc skorzystać ze sposobności pobytu artysty we Lwowie i ujrzeć arcydzieło Słowackiego wystawione przez wszechdnie.

Kronika.

† Antoni Choloniewski.

Lwów, 15 maja.

Zgasił wczoraj w Bydgoszczy publicysta bardzo utalentowany, autor wielu aktualnych rozpraw i rozpraw historycznych. Karjerę dziennikarską rozpoczął s. p. Antoni Choloniewski przed 10 laty w „Przeglądzie Lwowskim”. Z kolei pracował w „Słowie Polskim”, warszawskim „Świecie” wreszcie najdłużej w „Głosie Narodu”. Słynął z ciekawości i piórem, z którą walka polemiczna nie należała do łatwych. Godność i uczciwość dziennikarskiego ceń bardzo wysoko.

Czwartek, 15 maja: Rz. kat. Zofii i 3 córki. — Gr. kat.: Borysa. — Słowo: Szczyżysława.

Mianowanie. Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonych słuchaczy praw Władysława Jorkascha-Kochana, Antoniego Wieckowskiego i Stanisława Karplaka apikantami dla okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego.

Komitet Ekonom. Rady Min. zredukował listę towarów zakazanych do wywozu. Obok względów na poprawienie bilansu handlowego i podniesienia hodnoty kładziono nacisk na to, aby ubytek nie wywołał wzrostu drożyzny. Nowe przepisy stanowią przejście do nowych zasad polityki wywozowej, które nie będą się opierały na reglamentacji, lecz na cłach i opłatach wywozowych.

W ciągu r. bież. skarb państwa wyplacił tytułem spłaty pożyczek i procentów większe sumy w dolarach i florentach holenderskich. Ciężary te ponosi skarb bez naruszenia wpływów pożyczki włoskiej. Podniosło to znacznie kredyt Polski w opinii zagranicy. W ostatnim czasie Ministerstwo skarbu otrzymało szereg ofert w sprawie pożyczki zagranicznej.

Komitet Obrony Przeciwgazowej ogłosił odezwę, w której zdaje sprawę z dotychczasowych prac i zapowiada otwarcie w 1-szej połowie czerwca wystawy celem popularyzacji zadań komitetu, który zamierza wkrótce przystąpić do budowy gmachu Instytutu Przeciwgazowego.

Strajk w Bielsku. W Bielsku na Śląsku Cieszyńskim wybuchł strajk w przemyśle włókienniczym. Robotnicy żądają zrównania płac z placami robotników łódzkich.

Na tablicę pamiątkową dla dyktatora Romana Traugotta złożyli w dalszym ciągu rozmaite instytucje i stowarzyszenia cywilne i wojskowe, ponad pół miliarda mp. Adres skarbnika, Duszpasterstwo D. O. K. VI we Lwowie, ul. Wałowa 16, I p.

Odczyt prezesa inżyniera Didier „Impressions du Maroc” ilustrowany licznymi zdjęciami odbędzie się w sobotę 17 bm. o godz. 6½ w sali Muzeum Przemysłowego ul. Hetmańska.

Na lotnisku w Grudziądzu uczeń wyższej szkoły lotniczej sierżant Najnafa, spadł z aparatu „Breguet”, który eksplodował, skutkiem czego lotnik spłonął doszczętnie.

Sąd konkursowy, złożony z literatów i dziennikarzy uznał za najwybitniejsze dzieło literackie ogłoszone w latach 22-23: „Wiatr od morza” — Stefana Żeromskiego.

Bezpośrednia komunikacja towarowa między Polską a Tryestem. W komunikacji tej zastąpiono dotychczasowy punkt przejściowy do Włoch „Tarysio” punktem przejściowym „Postumia”. Od 15 maja więc nadawcy w liście przewozowym wskazać wyraźnie stację graniczną polsko-czechosłowacką „Petrowlice” względnie „Tesin” (Cieszyn) i włoski graniczny punkt: „Postumia”.

Z Tow. Prawniczego. W piątek, 16. bm. o g. 6.30 wiecz. odbędzie się w lokalu Polskiego Towarzystwa Prawniczego przy ul. Mickiewicza 5a, I p. odczyt Dra Emila St. Rappaporta, docenta Uniw. J. K., Gen. Sekretarza Komisji Kodyfikacyjnej i sędziego Sądu Najwyższego na temat: „Zjazd prawników w Wilnie”.

Wieczór gimnastyczno-wokalny odbył się w ub. niedzielę w Sokole II. z udziałem wszystkich gniazd lwowskich.

Pracownicy miejscy oczekują pomyślnego załatwienia sprawy.

Lwów, 15. maja.

(h). Od szeregu lat gmina lwowska zalega z załatwieniem bardzo piekającej dla ogółu robotników miejskich sprawy statutu funduszu emerytalnego. Po ciągłych walkach i groźbach strajków ze strony robotników, dziś wreszcie sprawa funduszu emerytalnego, jak i kwestja zaszerogowania pracowników gminnych znaleźć się na porządku dziennym Rady miejskiej. Ze strony pracowników gminnych oczekują pomyślnego załatwienia sprawy przez Radę miejską i w tym celu zwołali oni na dziś wieczór ogólne zgromadzenie, na którym maja nadzieję podzielić się z radością dla nich

nowiną, iż obie sprawy zostały ku zadowoleniu ich załatwione.

My ze swej strony wyrażamy nadzieję, że Rada miejska w zrozumieniu tak ważnej i piekającej sprawy przychyli się do słusznych żądań robotników tembardziej, że mimo stabilizacji waluty ceny artykułów pierwszej potrzeby dochodzą do parytetu złota, a niejednokrotnie już go przekroczyły, podczas gdy zarobki nie sięgają nawet do 50% plac przedwojennych. W interesie mieszkańców naszego miasta leży, aby sprawa była załatwiona bez wszelkich wstrząśnień dla naszego życia.

Na giełdzie tendencja słaba.

(Telefonom od naszego korespondenta ekonomicznego.)

Warszawa, 15. maja.

(S) Na giełdzie akcyjnej tendencja cokolwiek słabsza. Starachowice robiono po kursie 3.70—3.90, Chodo-

rów 6½—6, Modrzejów 10½—10¾, Węgiel 6—7, Zieloniewski 15½—14¾. Na giełdzie dewizowej tendencja bez zmian.

Część muzyczną wypełniły produkcje orkiestry i kółka mandolinistów Sokola I., część gimnastyczna ćwiczenia na koniu, dżazku, poręczach, piramidy (bardzo efektywne!) i żywe obrazy z igrzysk olimpijskich. Deklamacja p. Sużyńskiego oddana została z dużym wyuczaniem i talentem dramatycznym. Innego rodzaju były wiersze, deklamowane przez małego, może pięcioletniego chłopczyka z fenomenalną pamięcią, śmiała gestykulacja i bez śladu tremy. Publiczność wypełniła salę po brzegi.

Po raz niedawno ostatni odbędzie się dziś i jutro **lwowski lalki**. Świecąc ta rewia lwowskiego humoru, która już niejednych amatorów dobrego dowcipu i doskonałej satyry ubawiła pierwszorzędnym, zgromadziła na swych ostatnich wieczorach niewątpliwie tłumy publiczności jak i na dotychczasowych.

Rant reprezentacyjny Twa Lwowskiego Chóru Technicznego urządzony z okazji Zjazdu członków Twa, odbędzie się dnia 18 maja w salach Kasyna i Kola liter. artyst. Na uroczystość zjazdową przybędzie przeszło czterdziestu muzyków członków Twa, reprezentantów różnych gałęzi przemysłu polskiego. Ponieważ są to wychowankowie Politechniki lwowskiej, miło tam będzie powitać starych przyjaciół i dobrych znajomych. Zaproszenie wydaje się w Kasynie w piątek i sobotę w godz. od 6—7 w.

Walny Zjazd delegatów T. N. S. W. odbędzie się w dniach 18 i 19 maja br. (niedziela i poniedziałek) w Łucku, na Wołyniu, w gmachu gimnazjum państwowego. W sobotę wieczorem dnia 17 maja wspólne zebranie koleżeńskie. Zjazd rozpocznie się nabożeństwem o godz. 10 rano w katedrze. Początek obrad w niedzielę o godz. 11 rano.

Z życia nauczycielskiego. W dniach 17 i 18 bm. odbędzie się we Lwowie, w sali Instytutu Technologicznego, ul. Bourlarda L. 5, II p. — II, Zjazd delegatów Związku P. N. S. P. Na zjeździe tym omawiane będą sprawy pierwszorzędnej wagi, a to: 7-mio klasowa szkoła powszechna, jako fundament edukacji narodowej, Oświata pozaszkolna, Pragmatyka służbowa nauczycieli szkół wszelkich kategorii. — Spodziewany jest bardzo liczny zjazd delegatów „Ognisk” z województwa Wschodniej Małopolski. Kwatera dla delegatów urządzono w szkole im. Konarskiego, ul. Leona Sapiehy, gdzie należy się zgłaszać zaraz po przyjeździe. Inspektoraty szkolne winny udzielić delegatom urlopów na podstawie okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 14. września 1923. L. 6274/I.

Urlopy wypoczynkowe pracowników kolejowych. Ministerstwo kolei żelaznych ogłosiło wymiar urlopów wypoczynkowych na rok bieżący, wedle którego pracownikom etatowym mającym ponad 1 rok do 5 lat służby wymierzono 2 tygodnie, mającym ponad 5 do lat 10 służby — 3 tygodnie, a mającym ponad 10 lat służby — 4 tygodnie wypoczynku. Wymiar ten czują się pokrzywdzeni zwłaszcza pracownicy starsi, mający za sobą przeszło 20 lat służby, którzy już drugi rok z rzędu pozbawieni zostają prawa korzystania z przyznanego im 6-tygodniowego urlopu

wypoczynkowego. Przeciw ograniczaniu także i w roku bieżącym wymiaru urlopów wypoczynkowych wniosł Polskiej Związek Kolejowców z początkiem kwietnia b. r. do Ministerstwa kolei żelaznych obszernie przedstawienie, które widocznie nie zostało uwzględnione.

Zjazd koleżeński abiturjentów z r. 1914 klasy VIII. B. (gminy im. Śniadeckiego) gimnazjum VIII, we Lwowie, odbędzie się dnia 29 czerwca br. Podpisany, b. ostatni wójt gminy, prosi Kolegów o zgłoszenie swych adresów. Edward Rumun, ul. Krasńskiego 16.

Kasyno i Koło literacko-artystyczne urządza w dniu 17. maja **dancing**, z którego dochód przeznaczony na cele Komitetu Igrzysk olimpijskich. Zaproszenia względnie bilety wydaje Sekretariat Kasyna i Kola lit. art. każdego dnia w godzinach urzędowych. Bilet wstępu 3 zł., zaś dla członków Kasyna i młodzieży akademickiej 2 zł. Początek o godz. 8 wiecz.

WDOWA PO SZAROŚCIE

Kochaonwskiego 33. parter, przez ganek, s. o. najlepszą i warzystwa, oziemiała, starszuszka 83-letnia, znajduje się w ostatniej nędzy. Da ki przy muje redakcja „Gazety Lwowskiej”, ul. Chorążczy 7/31.

EKONOMISTA

Termin subskrypcji następujących akcji upływa z dniem:

- 30. maja br.: Bank Ziemiański S. A. Lwów.
- 25. czerwca br.: „Anna” S. A. we Lwowie.
- Walne zgromadzenie akcjonariuszy Spółki akcyjnych: 17. maja br.: 56 Zw. W. Zgrom. Akc. Banku Hipotecznego S. A. Lwów (10 przedpół).
- 17. maja br.: Zw. W. Zgrom. S. A. „Fapa” w Czechołowicach (w Z. B. Kred. Lwów, 5 pop).
- 17. maja br.: Nadzw. W. Zgrom. S. A. „Hydro-pol” we Lwowie (5 pop. w kancelarii Dra Wassera ul. Kościuszki 6).

- 20. maja br.: i. Zw. W. Zgrom. S. A. „Zakłady ceram. i fabr. pieców” we Lwowie (5 pop. w lokalu Ski, ul. Akademicka 16).
- 31. maja br.: Zw. W. Zgrom. fabr. bron. „Arma”, S. A. we Lwowie (5 pop. w lokalu Ski ul. Bema 8).
- Dywidendę za r. 1923 w wysokości 10.000% w stosunku rocznym wypłaca od akcji Bank Związku Spółek zarobkowych.

Transakcje na giełdzie lwowskiej.

SPRAWOZDANIE GIEŁDOWE. Lwów, 15. maja.

Znacznie słabszy ruch na dzisiejszej przedgiełdzie. Kursy słabsze,

niz wczoraj. Popyt mniejszy. Gazy zachodnie wogóle bez obrotów. Gazy zach. 22 zł. później ofiarowano jeszcze tancji. — Jaworzno również spadło w cenie. Kłka transakcji Przeworskiem i Schönem. Zafiarowanie zwiększone. Na targu kotowanych realizacyjne sprzedaże spowodowały obniżenie się kursów. Nabywców mniej. Transakcji niewiele. Najmniej spadły arbitrażowe papiery, wskutek dość silnej tendencji na giełdzie wiedeńskiej. — Akcje handlowe bez obrotów.

Ruch w walutach silny. Zapotrzebowanie duże. Kursy, prócz franka franc., słabe. Tendencja w akcjach niejednolita. Usposobienie słabsze.

TRANSAKCJE W AKCJACH.

Bk Hipot. 0.91, Pokred 0.15, 0.15, Przemysł. 0.54, 0.56, 0.58, 0.55, 0.53, 0.5350, 0.55, 0.56, 0.57, ZBK. 0.28, 0.24, Browary 10.50, 10.30, 10.25, 10.10, 10.10, 10.50, 10.40, 10.15, 10.20, 9.90, Chodorów 6.60, 6.40, 6.45, 6.50, 6.42, 6.41, Cegielski 0.70, 0.66, 0.69, 0.68, 0.75, 0.67, Cmielów 0.95, 0.93, Okos 4.10, 4.15, 4.25, 4.20, Parowoz 0.55, 0.5550, 0.54, Nafta 0.65, P.T.B. 0.14, Rakozawa 3.40, 3.50, Siersza g 6.80, 5.7, 6.90, 6.95, Tespy 7.25, 7.20, Zieloniewski 14.25, 14.30, 14.20.

TRANSAKCJE W AKCJACH NIEKOTOWANYCH.

Bk Ziemiański 0.09, Brugger 0.85, Columbia 0.17, 0.18, Elektr. n. S. 0.260, 24, Gazy 22.—, Gazolina 1.86, 1.87, Gazociagi 0.25, 0.26, n. 0.24, Jaworzno (drobne) 26, (25) 27, 27.25, 27.35, (drobne) 31, Przeworski okaz. 298, 300, 302, im. 250, Schön 105, 104, Węglówki 0.03½, 0.36.

Giełda zbożowa.

Lwów, 15. maja.

Zupełny zastój w transakcjach. Brak popytu przy wielkiej podaży. Tendencja utrzymana. Usposobienie bez ochoty.

Giełdy pozalwowskie

GIEŁDA WARSZAWSKA. Warszawa (PAT.). Notowania z 15. maja. Gotówka: Dolar 5.18½, 5.21, 5.16, funty ang. 22.55, 22.66, 22.44, korony czeskie 15.27, 15.34, 15.20, Czeki: Belgia 26, 25.75, 25.87, 25.63, Holandia 193.15, 194.11, 192.19, Londyn 22.67½, 22.65, 22.76, 22.54, Nowy Jork 5.18½, 5.18, 5.21, 5.16, Paryż 30.75, 30.90, 30.60, Szwajcaria 91, 92.30, 91.40, Praga 15.27, 15.34, 15.20, Wiedeń 7.32½, 7.35, 7.28, Włochy 23.15, 23.26, 23.04, Bony złote 0.70, 0.75, 8% pożyczka S. Milonówka 0.65, 0.60, pożyczka dolar. 2.85.

GIEŁDA ZURYCHSKA. Zurych. (PAT.). Notowania z 15. maja. Holandia 211, Nowy Jork 565, Londyn 24.68, Paryż 33.40, Mediolan 25.15, Praga 16.60, Budapeszt 0.0065, Bukareszt 2.85, Belgrad 6.95, Sofja 4.10, Wiedeń 0.0079½.

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 15. maja. Dzisiaj tendencja chwiejna. Obrót średni. Dolar amer. 9300—9400 tys. dolar kan. 8800—8900 tys., leie 46—47 tys. frk. franc. 580—600 tys., frank szw. 1680—1690 tys., funty szt. 40—41 m. Złoto: 20 kor. 39½—40½ m., 20 frk. 37½—38 m., 20 mark. 46—47 m., 10 rubl. 50—54 m. Srebro: kor. austr. 660—680 tys., 5 kor. 3400—3500 tys., floreny 1700 rubl. 50—51 m.

Urzędowa Cedula Giełdy Lwowskiej

Nr. 104.

Czwartek, 15. maja 1924.

Notowania w złotych.

A. Kursa efektów.

Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płać:		Żądać		Transakcje	Uwagi
			Zł.	gr.	Zł.	gr.		
I Papiery państwowe.								
1% Państwowa pożycz.	1000	—	—	—	—	—	—	—
Prem. z r. 1920	10000	—	—	—	—	—	—	—
6½% P. zł. z r. 1922	110złp	—	—	—	—	—	—	—
II. Listy zastawne.								
(bez kuponu bież.)								
4% Banku hip. gal.								
4½% Bk kred. z. gal.								
4½% Banku Małop.								
4½% Bk. hip. zemeł.								
4½% Pol. Bk. kraj.								
4% Polsk. Bk. kraj.								
4½% Tow. kred. gal. ziemskie								
III. Oblig.								
(bez kuponu bież.)								
4½% K. P. Bk. kraj.								
4% Kom. P. B. kraj.								
4% K. lok. P. Bk. kr.								
IV. Akcje.								
a) Bankowe:								
Akcyl. Związk.	280	192B/1924	—	—	—	—	—	—
Akcyl. Hipoteczny	280	140	—	—	—	—	—	—
Handlowy w Poznaniu	1000	120	—	—	—	—	—	—
Bank komercyjny	280	500	—	—	—	—	—	—
Małopolski	280	84	—	—	—	—	—	—
Pow szechny kredytow.	280	140	—	—	—	—	—	—
Przemysłowy	280	130	—	—	—	—	—	—
Rolniczy S. A.	1000	—	—	—	—	—	—	—
Ziemiński kredytowy	280	84	—	—	—	—	—	—
Zemelny	280	84	—	—	—	—	—	—
Z. S. Z. w Poznaniu	1000	600	—	—	—	—	—	—
b) Handlowe:								
Impeks Ska handlowa	140	90	—	—	—	—	—	—
Polisk. Glob	500	200	—	—	—	—	—	—
Polbal	1000	520	—	—	—	—	—	—
Polnot	1000	210	—	—	—	—	—	—
Tohan	140	310	—	—	—	—	—	—
Wawel	500	300	—	—	—	—	—	—
Hurtownia kol. S. A.	—	—	—	—	—	—	—	—
c) Przemysłowe:								
Agrochemia i. szał. B.	500	—	—	—	—	—	—	—
Bracia buskupscy	1000	—	—	—	—	—	—	—
Brown Boveri Z. elektry.	2000	—	—	—	—	—	—	—
Browary lwowskie	3000	—	—	—	—	—	—	—
Chodorow. i. cukru	2000	—	—	—	—	—	—	—
„Chybis”, fabryk. cukru	800	—	—	—	—	—	—	—
Cegielni	1000	—	—	—	—	—	—	—
Cementow. fab. porcel.	1000	—	—	—	—	—	—	—
Fabryka Lokomotyw.	—	—	—	—	—	—	—	—
Qaiota fabryk. obuwi	140	140	—	—	—	—	—	—
Galicia Kain. nalty	140	890	—	—	—	—	—	—
Górka fab. cementu	140	600	—	—	—	—	—	—
„Kabel” I. P. Warsz.	1000	300	—	—	—	—	—	—
Karpalit zakłady ul.	140	140	—	—	—	—	—	—
Krakus i. wód. Krak.	280	200	—	—	—	—	—	—
„Marnia” Z. P. ogrod.	5000	15000	—	—	—	—	—	—
Niemcewowski i. pap.	1000	300	—	—	—	—	—	—
„Nurat” Zakł. chemicz.	—	—	—	—	—	—	—	—
Oikos Zakł. prz.-drż.	1000	4000	—	—	—	—	—	—
Orthweto. Karasowski	500	200	—	—	—	—	—	—
Parowozy S. A. b. m.	500	750	—	—	—	—	—	—
Pezet Pow. Zakł. bud	500	200	—	—	—	—	—	—
Polsk. zakł. amia.	350	175	—	—	—	—	—	—
„Pokude” Ska nalt.	1000	500	—	—	—	—	—	—
Pol. Nafta prz. wiert.	500	350	—	—	—	—	—	—
Pol. Tow. Budowlane	500	400	—	—	—	—	—	—
Polega Tow. buty z.	10000	2500	—	—	—	—	—	—
Rakaszawa fabryk. suk.	140	280	—	—	—	—	—	—
„Robn Zielinski” Z. m.	500	300	—	—	—	—	—	—
Siersza zakł. elektr.	200	40	—	—	—	—	—	—
Siersza gór. zakłady	140	300	—	—	—	—	—	—
Spółka Akc. Wydaw.	280	56	—	—	—	—	—	—
„Strem” Z. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—
„Tehele” Tow. akc.	1000	—	—	—	—	—	—	—
Tepege gór. zakłady	700	700	—	—	—	—	—	—
Tesp. tow. eksplo. soli	1000	350	—	—	—	—	—	—
Trzebinia i. m. S. A.	140	350	—	—	—	—	—	—
Ursus fab. motorów.	500	1000	—	—	—	—	—	—
Wjld i Ska	500	500	—	—	—	—	—	—
Zieleniewski i. masz.	1000	1070	—	—	—	—	—	—

V. Waluty i Dowizy.

Z MUZYKI.

„Zięć kawaler”, operetka Edmunda Eyslera — Koncert Marii Lewickiej.)

Lwów, 15. maja.

Śmiechu było dużo w Teatrze Nowości. Żadna rozrywki, poczciwa nasza publiczność poddawała się bez refleksji komizmowi niektórych drastyczniejszych scen w operetce Eyslera „Zięć kawaler”, zlokalizowanej prawdopodobnie przez złośliwego tłumacza p. M. Marka. Lecz istnieją — jak wiadomo — rozmaite sposoby wywoływania śmiechu, tego prawdziwego daru niebios i pocieszyciela ludzkości. Librecista kompozytora Eyslera (dy skretny afisz nie podaje nam jego nazwiska) napisał raczej wesołą farsę niż tekst do operetki, a kompozytor nie dołożył widocznie żadnych starań w kierunku podniesienia „niveau” tego na punkcie pomysłowości dość skromnego dzieła. Gdyby napis „operetka” miał być usprawiedliwionym, wypadłoby nadać treści charakter choćby w przybliżeniu komiczowy z przy mieszką jakiejś intrygującej akcji i zaklęć erotyczno-romantycznych, a przede wszystkim wysilił się na partyturę jako tako operetkową. Niestety muzyki jest mało, a

układ jej, tym razem pod względem doboru tematów i harmonicznego ich opracowania prymitywny, nie przyczyni się do uświetnienia nazwiska kompozytora. Więc w całym tego słowa znaczeniu farsa, zbudowana notabene na pomysły dość już użytym: na kwestii „kawaler czy żonaty”, która w stosunku towarzyskim płci brydziej do nadobnej odgrywa rolę niemniej może ważną niż monolog: „Być albo nie być” w życiu Hamleta. Operetce p. Eyslera zawdzięczamy zresztą odkrycie nowego klimatycznego uzdrowiska w „Baranowicach Wielkich”, tamże obejmujące posadę lekarza zdrojowego dr. Oleś Rycyński, do Baranowic przybywa też później teść doktora, p. Bocian, który również schował swą obrączkę ślubną do kieszonki i flirtuje po kawalersku z p. Julią Kokotnicką. Reszty można się domyśleć. Naładowana dynamitem w postaci niezliczonych kłamstw „bomba” musi pęknąć, a wybuch jej poprzedzają silnie nieprawdopodobnie, lecz bardzo komiczne sytuacje, w których śpiew i wogóle, muzyka uszuwają się na plan już daleki, co najmniej trzeciorzędny...

Wszystko byłoby w porządku, gdyby słowo „operetka” na nagłówku afisza zamieniono na mniej pretensjonalny wyraz „farsa”, a wów-

czas dzieło p. Eyslera stanowiłoby wybory nabytek dla wszelkich teatrzyków ogródkowych. To zazwyczaj, ponownie stwierdzam, że publiczność bawiła się dobrze. Werwa i humor naszych artystów wywoływały ustawicznie salwy śmiechu, i zadziwiała liczne wady i braki tej „operetki”, ułatwiające pracę referenta muzycznego. Harmonie rzadko tylko wychodzące poza okres akordów na I, IV i V stopniu nie wymagają szczegółowej oceny.

Doskonała gra sceniczna p. F. Brzeckiej, jej aparycja i piękne pozy w duecie tanecznym „Tittine” zaskarbiły wybornej przedstawicielce Kokotnickiej mnóstwo oklasków. Niemniejszym powodzeniem cieszyły się kreacje pełnej niezrównanego humoru A. Kaprowiczowej i p. H. Rączkiewicz oraz gra sceniczna p. H. Poleskiej.

Najudanniejszą — gdy chodzi o zasoby siły komicznej — postacią stworzył i tym razem p. M. Tatrzańki, pomysłowy wykonawca roli dyr. Bociana. Do sukcesów wieczoru piątkowego przyczynili się również pp.: W. Świeży, W. Sowiński, R. Bojanowski, K. Chrzanowski i M. Koczyński. Duet baletowy „Żywe posagi” podobał się ogólnie dzięki staraniom p. S. Biczówny i p. S. Faliszewskiego. Części muzyczne

wypadły pod batutą p. T. Sreduńskiego nienagannie.

Fr. Neuhauser.

Na dochód budowy II. Domu Techników śpiewała onegdaj w sali „Ogniska” oficera J. Maryla Lewicka.

Śpiewaczka ta rozporządza głosem sopranowym, o barwie ciemnej, zresztą bardzo wydatnym i rozległym. W średnicy brzmi głos jędrnie i soczyście, wysokie tony jednak forsownie atakowane, wymagają głębszego oparcia w miękkim podniebieniu, niemniej należy zwrócić baczniejszą uwagę na oddech, który pozwalałby śpiewaczce na podanie bardziej zachęcającej frazy.

Z tego, co słyszałem, a więc z pierwszej połowy programu wnosi się, że śpiewaczka odpowiada bardziej arje operowe. Pucciniego arje z „Manon”, jakoteż arje Racheli z „Żydówki”, odśpiewała ku pełnemu zadowoleniu słuchaczy, zbierając sporo oklasków, interpretacja pieśni mniej natomiast zadowalała. Jako śpiewaczka operowa nie powinna być p. Lewicka bardzo pożyteczną siłą na każdej scenie.

Aktorkami w miarę dyskretnie p. Jadwiga Szulmanówna.

W zastępstwie:

Stanisław Lipanowicz.

OGŁOSZENIA.

KURATELE.

P. 71/24. Władysław Bazan z Kiełnarowej pozbawiony zostaje całkowicie własności z powodu choroby umysłowej, a kuratorem jego ustanowione Wojciecha Dziurę z Kiełnarowej. Sąd powiatowy, Oddział I. Tyczyń dnia 15. kwietnia 1924. 3008

FIRMY.

Firm. 288/23. Rg. C I 239. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wpisano co następuje: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: Wytwórnia wyrobów papierowych i przyborów szkolnych „Zeszyt”, spółka z ogr. odpow. w Stanisławowie. Cel przedsiębiorstwa: Wyrób mechaniczny zeszytów, bloków, notesów, ksiąg handlowych, teczek, przyborów szkolnych i innych artykułów papierowych, oraz pozbywanie tychże. Czas trwania spółki nieograniczony. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl austr. ustawy z dnia 6. marca 1906 Nr. 58 Dz. p. p. oparta na akcie notarialnym z daty Stanisławów 10. października 1923 l. rep. 5518. Kapitał zakładowy wynosi 104.000.000 mp., z czego wpłacono gotówką 44.250.000 mp., reszta ma być wpłaconą do dnia 15. listopada 1923. Zawiadowcami zostali ustanowieni: Kazimierz Firganek, profesor gimn. w Stanisławowie, Alfred Sikorski, przemysłowiec w Knihinie-koleni, zaś zastępcą zawiadowców: Tadeusz Genek, nauczyciel szkoły handlowej w Stanisławowie. Zastępstwo spółki: Firmę spółki podpisują pod wypisanem, wydrukowanym lub wycięciem pieczęcią brzmieniem firmy spółki dwaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i zastępcą zawiadowcy. Ogłoszenia spółki: Zwolanie Walnego Zgromadzenia następuje za pomocą listów lub kuryndy. Dzień wpisu: 18. grudnia 1923. Sąd okręgowy jako handl. O. II. Stanisławów dn. 14 grudnia 1923. 2791

dle poświadczenia notarialnego z daty Stanisławów dnia 6. lipca 1923 l. rep. 5484 wpisuje się I) że dotychczasowi zawiadowcy spółki Dr. Oswald Dische, Szymon Dische i Jakób Ringel ustąpili a w miejsce ich dyrektorami ustanowieni zostali: Edmund Kapuy, właściciel dóbr w Łaże i Jakób Ringel, radca kolejowy w Stanisławowie; II) że dotychczasowy kapitał zakładowy w kwocie 510.000 mp. podwyższony został o dalszą kwotę 280.000 mp. w całości wpłacony; III) że zmieniono art. 8, 9, 10, 11 i 12 kontraktu spółki w sposób jak w odpisie, znajdującym się w zbiorze dokumentów. Dzień wpisu 18. października 1923.

Sąd okręgowy jako handl. O. II. Stanisławów 12. październ. 1923. 2793

Firm. 258/23. A I 267. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego. Wpisano do rejestru handlowego A: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: Mojżesz Hochmann, handel drzewny i ceramiczny. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel drzewny i ceramiczny. Właściciel Mojżesz Hochmann, kupiec w Stanisławowie. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy przez kogokolwiek wypisanem lub pieczęcią wycięciem — umieszcza swój podpis właściciel firmy Mojżesz Hochmann. Prokurę udzielono Helenie Hochmann zam. Tischler oraz Chaimowi Popperowi urzędnikowi tej firmy z tem, że każdy z tych prokurystów uprawniony jest do samodzielnego zastępstwa i podpisywania firmy, a podpisywać będą też firmę w ten sposób, że pod wypisanem lub wydrukowaniem brzmieniem firmy z dodatkami pr. na umieszczają swoje własnoręczne podpisy. Dzień wpisu 27. października 1923.

Sąd okręgowy jako handl. O. II. Stanisławów d. 12 paźdz. 1923. 2794

Firm. 308. Rg. C. VII. 364. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 23. marca 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Jerzy Lgocki i spółka Parowa fabryka wódek, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: rozszerzenie i wydajniejsze prowadzenie fabryki wódek gatunkowych, zakupywanie surowców dla fabrykacji wódek potrzebnych, prowadzenie handlu wódką, zakładanie składów i miejsc sprzedaży w dowolnych miejscowościach Państwa Polskiego jak w ogólności prowadzenie wszelkich czyn-

ności handlowych i przemysłowych w granicach celów spółki i popieranie tych celów. Czas trwania: nieograniczony. Stosunki prawne: Spółka opiera się na kontrakcie udzielanym w formie aktu notarialnego z daty Lwów, dnia 27. lutego 1924 l. rep. 56447. Kapitał zakładowy wynosi: 500.000.000 Mp. i jest całkowicie wpłacony. Zarząd składa się: z 2. zawiadowców, którymi ustanowiono Jerzego Lgockiego, przemysłowca w Radziwiłowice ul. Poczojowska i Michała Parylaka dyrektora Towarzystwa agrarno-osadniczego we Lwowie ul. Marja 16. Podpis firmy: nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczą obaj zawiadowcy swoje podpisy. 2917 Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV. Lwów, dnia 11 marca 1924.

Firm. 336/23. Rg. C I 97. Zmiany dotyczące już wpisanej firmy spółkowej. Do rejestru Rg. C wpisano co następuje: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: „Raffineria nafty i fabryka olejów maszynowych Bracia Haber, Spółka z ogr. odp. w Stanisławowie: do niemiecku: „Petroleum Raffinerie und Maschinenölfabrik Brüder Haber, Gesellschaft m. b. H. in Stanislaw. Zawiadowcy: Aleksander Haber, Bernard Haber i Benjamin Salf przestali być zawiadowcami. Zawiadowcą wybrany został Dr. Ludwik Süßner a prokurystą mł. Konstanty Kotecki. Do objawienia woli spółki i do zastępstwa na zewnątrz wymagane jest kolektywne działanie obu zawiadowców, albo jednego zawiadowcy i jednego prokurenta, a firma spółki będzie się w ten sposób podpisywać, że pod wydrukowaniem lub pieczęcią wycięciem albo przez kogobądź wypisanem brzmieniem firmy umieszczają swe własnoręczne podpisy albo dwaj zawiadowcy, albo jeden zawiadowca i jeden prokurent. Na walnem zgromadzeniu odbytem dnia 2. października 1923 stwierdzonym aktem notarialnym do Lrep. 5715 zmieniono postanowienia §§ 18, 19, 20, 21, 24 kontraktu spółki z daty Wiedeń 21. lipca 1914 w ten sposób, jak w wypisie aktu notarialnego przechowanego w zbiorze załączek. Dzień wpisu: 6 grudnia 1923.

Sąd okręgowy jako handl. O. II. Stanisławów dn. 6 grudnia 1923. 2795

Firm. 361/23. Rg. A I 275. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wpisanie co następuje: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: R. Tannenzapf, S. i M. Fisch, D. Grün, handel towarów żelaznych w Stanisławowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarów żelaznych w Stanisławowie

na wspólny zysk i stratę. Forma spółki: jawna spółka handlowa. Spółnicy: Rudolf Tannenzapf, kupiec w Stanisławowie, ul. Kilińskiego 24. Mojżesz Fisch, kupiec w Stanisławowie, ul. Bielowskiego 9. Salomon Fisch, kupiec w Stanisławowie ul. Kilińskiego 24 i Haim Grün, kupiec w Stanisławowie ul. Kazimierzowska Nr. 26. Do podpisywania firmy spółki są uprawnieni którzykolwiek dwaj spółnicy kolektywnie. Podpis firmy ma nastąpić w ten sposób, że pod wypisanem, wydrukowaniem lub pieczęcią wycięciem brzmieniem firmy dotychczas dwaj spółnicy podpisują pierwszą literą imienia i pełnym nazwiskiem. Dzień wpisu: 14. grudnia 1923.

Sąd okręgowy jako handl. Oddział II. Stanisławów dn. 12 grudnia 1923. 2796

Firm. 295/23. Rg. C I 247. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C. wpisano co następuje: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: „Balticum”. Spółka z ogr. odpowiedzialnością w Stanisławowie. Cel przedsiębiorstwa: drobny i detaliczny handel sędziami, sardynkami, rybnymi konserwami, serami wszelkiego rodzaju i wytwórniami rozmaitego rodzaju marynatów (moskafe, rolmopsy) w celach drobnej i detalicznej odsprzedaży. Czas trwania spółki nieograniczony. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl austr. ustawy z dn. 6. marca 1906 Nr. 58 Dz. p. p. oparta na akcie notarialnym z daty Stanisławów dnia 18. października 1923 l. rep. 5766. Kapitał zakładowy wynosi 50.000.000 mp. i został w całości wpłacony. Zawiadowcami zostali ustanowieni: Rubin Frank, Maurycy Jonas, Bernard Dick, Noe Dick, Natan Dick, kupcy w Stanisławowie i Pinkas Schreier, kupiec w Ottyni. Zastępstwo spółki: Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wypisanem, wydrukowaniem, lub pieczęcią wycięciem brzmieniem firmy dwaj zawiadowcy od współdziałania nie wyłączeni umieszczają swe podpisy, przyczem się uważa, że zawiadowca Rubin Frank może spółkę ważnie podpisać z każdym innym zawiadowcą i każdy zawiadowca może podpisać firmę z Rubinem Frankiem, natomiast zawiadowca Bernard Dick może podpisać firmę tylko z Rubinem Frankiem, Maurycy Jonas prócz z Rubinem Frankiem jedynie z Noe Dickem lub Natanem Dickem, Noe Dick prócz z Rubinem Frankiem tylko z Maurycem Jonaszem lub Pinkasem,

z Maurycem Jonaszem lub Pinkasem,

Schreierem, a Natan Dick prócz z Rubinem Frankiem tylko z Maurycem Jonasem lub Pankasem Schreierem. Ogłoszenia spółki: Walne Zgromadzenie zostaje zwołane za pomocą listów poleconych. Dzień wpisu 14 stycznia 1924. Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Stanisławów d. 12 grudnia 1923. 2798

Firm. 290/23. Rg. B. I. 51. Zmiany i dodatki odnoszące się do zapisanych już w rejestrze handlowym firmi spółkowych. Do rejestru Oddział B. wciągnięto co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Zakłady ceramiczne spółka akcyjna w Stanisławowie. Uchwała walnego zgromadzenia akcjonariuszy z 20 marca 1923 zatwierdzona postanowieniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z daty Warszawa 12. czerwca 1923 Nr. 176 podwyższoną kapitał akcyjny o 200.000.000 Mp. podzielonych na 20.000 sztuk akcji nominalnej wartości po 10.000 Mp. każda i wynosi obecnie 300.000.000 Mp. — podzielonych na 30 sztuk akcji nominalnej wartości po 10 tysięcy Mp. każda tak, że kapitał akcyjny wynosi obecnie 300.000.000 Mp. który został pełno wpłacony, oraz że dyrektor spółki Edmund Kappy ustąpił a w jego miejsce ustanowiono dyrektorem inż. Tadeusza Makulskiego w Stanisławowie przy ul. Kilińskiego zamieszkałego. Prokurę udzielono Józefie Kaufmanowej urzędniczce w Stanisławowie, która firmę podpisywać będzie z dodatkami na prokurę wskazującym, zawsze z jednym do zastępstwa i podpisywania firmy upoważnionym dyrektorem lub wicedyrektorem. Dzień wpisu 21. grudnia 1923. 2800

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Stanisławów, dnia 12 grudnia 1923.

Firm. 285/23. Rg. C. I. 243. Wpis firmy spółkowej Do rejestru oddział C. wpisano co następuje: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: „Jeżupolskie młyny” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Stanisławowie. Cel przedsiębiorstwa: Budowa i prowadzenie młynów oraz handel zbożem i przetworami zbożowymi. Czas trwania spółki: nieograniczony. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl art. 1. ustawy z dnia 6 marca 1906 Nr. 58. Dz. p. p. oparta na akcie notarialnym z daty Stanisławów 8. października 1923 rep. 5505. Kapitał zakładowy wynosi 100.000.000 Mp. w całości wpłacony. Zastępstwo spółki: Wykonuje każdy zawiadowca z osobna a to Jakób Władysław dw. im. Dzieduszycki właściciel dóbr w Jeżupolu i Tadeusz Jasielski zastępca dyrektora Polskiego Baku handlowego oddz. w Stanisławowie ul. Matejki. Podpis firmy: Następuje w ten sposób, że podpisujący zamieszcza swój podpis firmowy pod wypisa-

niem, wydrukowanym lub wyciśniętym brzmieniem firmy spółki. Kapitał zakładowy spółki wynosi 100.000.000 Mp. w całości wpłacony. Ogłoszenia spółki: Zgromadzenia spółki zaprasza się spółników listami poleconymi. Dzień wpisu: 19 grudnia 1923. 2815

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Stanisławów, dnia 12 grudnia 1923.

Firm. 28/24. Oddz. A. II. 217. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firmi kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: Haber, Bittermann i Rubin „Piótno”. Zmiana Firmy w brzmieniu oddał: Rubin i Bursztyn „Piótno”. Wystąpił: Mendel Haber i Hersch Leib zga. imion Bittermann. Przystąpił: Esig Bursztyn. Podpis Firmy: Oddał Firmę podpisywać będą pod wyciśniętą lub wypisaną firmą „Piótno” firma handlowa Rubin i Bursztyn ważnie obaj wspólnicy Juda Rubin i Esig Bursztyn kolektywnie a to pierwszą litera swego imienia i pełnym nazwiskiem. Dzień wpisu: 9 lutego 1924. Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Stanisławów, d. 9 lutego 1924. 2816

Firm. 363/23. Rg. C. I. 7. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru oddział C. wpisano co następuje: Siedziba firmy: Nadwórna. Brzmienie firmy: Nafta Italia spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Zmiany: dotychczasowy zawiadowca Giorgio Cavassa został odwołany. Prócz istniejącego już zawiadowcy Jakóba Felsena ustanowiono zawiadowcami Dra Klemensa Sokala dyrektorem Banku Nijj w Polsce S. A. we Lwowie i Dra Józefa Liebermanna we Wiedniu i Wächter Gassel. Do zastępowania firmy uprawniony jest każdy z powyższych trzech zawiadowców oddzielnie, a podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wypisanem, wydrukowanym lub wyciśniętym brzmieniem firmy umieszcza swój podpis którykolwiek z zawiadowców. Dzień wpisu 21. grudnia 1923. 2818

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Stanisławów, dnia 21 grudnia 1923.

Firm. 1906. Rg. C. VI. 147. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Pepoła”. biuro techniczno - przemysłowo-handlowe, spółka z ograni. odpow. we Lwowie. Zmiany: Uchwała Walnego Zgromadzenia z 24. marca 1923 L. rep. 53954 podwyższono kapitał zakładowy do kwoty 7.000.000 mp. pełno wpłaconej.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV. Lwów dnia 9. stycznia 1924. 2906

Firm. 12/24. Rg. C. I. 255. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C.

wciągnięto: Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: „Ferrum”. spółka z ogr. odpow. w Stanisławowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno i sprzedaż wyrobów produkcyjnych żelaznej i metalowej i artykułów technicznych na własny i obcy rachunek. Czas trwania spółki: nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki z daty Stanisławów, 11. stycznia 1924 zawartym w formie aktu notarialnego do l. rep. 5838. Kapitał zakładowy wynosi 500.000.000 mp. w całości wpłacony. Spółka ma dwóch zawiadowców, na których wybrano Dra Hillela Sissmana i Dra Mojżesza Steinberga. Do obowiązków spółki na nowatrz i do sądowej i pozasądowej uprawnień jest każdy z asystentów tych zawiadowców. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmie-

niem firmy jeden zawiadowca podpisuje się tylko nazwiskiem rodzinnym. Dzień wpisu: 10. marca 1924. Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Stanisławów 9. marca 1924. 2904

BIURO NIEMCZYŃSKIEJ. Lwów, plac Akademicki 3. Telefon 1301. polca; Francuski rodowite, nauczyciel, nauczycielki, bony, pielęgniarzki, niemieckich, zarządczyni, kluczniczkienary, kucharki, oficjalistów, studenckich, służbę wszystkich zawodów. 3051-4

UNIEWAŻNIAM skradzioną książeczkę numer 87, 709 wydaną przez P. K. U. Lwów i legitymację dyrektora Policji z r. 1920 N. 638,2 Boruch Liszner. 3078-3

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

Spółki akcyjnej pod firmą:

„ARMA” FABRYKA BRONI I MASZYN, SKA AKC. WE LWOWIE

odbędzie się dnia 31. maja 1924 r. o g. 5-tej popołudniu w lokalu fabrycznym przy pl. Bema 3, we Lwowie, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie Zarządu.
- 3) Bilans, rozdział zysku, sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz wniosek na udzielenie Zarządowi absolutorjum.
- 4) Udzielenie pełnomocnictw Radzie Zawiadowczej na kupno gruntów i realności należących do Władz Wojskowych a dzierżawionych przez Spółkę, oraz na dalsze rozbudowę fabryki i mieszkanie z tem uchwała w sprawie podniesienia kapitału akcyjnego (Zmiana § 6 i 7 statutu).
- 5) Wniosek na powiększenie ilości Członków Rady Zawiadowczej (Zmiana § 33 statutu).
- 6) Ustanowienie wynagrodzenia dla Rady Zawiadowczej, Komitetu Wykonawczego i Komisji Rewizyjnej.
- 7) Wybór Komisji Rewizyjnej.
- 8) Wolne wnioski.

§ 25 statutu: Prawo głosowania przysługuje tym właścicielom akcji na okaziciela opiekujących, którzy złożą je najpóźniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem w Spółce lub w jednej z krajowych instytucji finansowych, tudzież tym właścicielom akcji imiennych, którzy wpisani zostali w księgach Spółki najpóźniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem.

Akcjonariuszom, którzy w ten sposób swoje prawo głosowania wykazali, wydane będą karty legitymacyjne, opiewające na ich nazwisko z wymienieniem ilości akcji i przypadających na nie głosów.

Prezes Rady Zawiadowczej:
Dr. STANISŁAW MYCIELSKI w. r.

3079

„ARMA” FABRYKA BRONI I MASZYN we Lwowie Ska akc. pl. Bema 3

Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z dnia 23. czerwca 1923, zatwierdzonej postanowieniem Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 21. marca 1924, („Monitor Polski” Nr. 92 z 19. kwietnia 1924, rozpisuje Rada Zawiadowcza 3080

SUBSKRYPCJE NA II EMISJĘ AKCJI

na następujących warunkach.

- 1) Kapitał zakładowy Spółki zostaje powiększony o marek 400.000.000.— tj. do wysokości I miljarda Mp., droga II emisji 40.000 sztuk akcji, nominalnej wartości 10.000 każda (40% okazicielskich, 60% imiennych).
- 2) Pierwszeństwo do nabycia 30.000 sztuk akcji emisji II przysługuje właścicielom akcji emisji I, w stosunku 1 nowej akcji emisji II na każdych 2 akcji emisji I.
- 3) Cena emisji nowych akcji dla dotychczasowych akcjonariuszy wykonujących prawo poboru wynosi 0,50 Z. i 0,10 Z. tytułem kosztów konfekcji i podatku giełdowego, czyli łącznie 0,60 Z. od każdej sztuki akcji emisji II o nominalnej wartości 10.000.— Mp.
- 4) Akcje emisji II. biera udział w zyskach Spółki od dnia 1-go października 1923.
- 5) Akcjonariusze, którzy w swoim czasie dokonali przedpłaty na tę emisję, winni dopłacić tytułem kosztów konfekcji i podatku giełdowego przy odbiorze akcji po 0,10 Z. od każdej sztuki emisji II o nominalnej wartości 10.000.— Mp.
- 6) Prawo poboru winno być wykonane w terminie do dnia 25. czerwca 1924, włącznie.
- 7) Akcje emisji II. będą wydawane w biurze fabryki (Lwów, pl. Bema 3), począwszy od dnia 1-go czerwca 1924, w godzinach od 9—1 przedpołudniem za okazaniem potwierdzenia przedpłaty tym akcjonariuszom, którzy w swoim czasie przedpłatę wykonali, względnie przy wykonaniu poboru za prezentacją dotychczas posiadanych akcji. — Akcjonariusze zamiejscowi, którzy wykonali przedpłatę bez prezentacji posiadanych akcji otrzymują akcje emisji II jedynie za przedłożeniem posiadanych akcji emisji I. celem uwidocznienia na nich prawa poboru.

ZA RADĘ ZAWIADOWCZĄ SPÓŁKI:

Dr. Stanisław hr. Mycielski.

ZA DYREKCJĘ:

Inż. Stefan Szybalski.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielczego Stowarzyszenia spóżywców „MROWKA” we Lwowie, odbędzie się dnia 24. maja 1924 o godzinie 5 po południu w gmachu Sokoła II, przy ul. Kętrzyńskiego.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Zagajenie.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie Zarządu za rok 1923. 3082
4. Odczytanie sprawozdania z lustracji Spółki.
5. Wniosek Rady Nadzorczej w sprawie zatwierdzenia bilansu i udzielenia absolutorjum Zarządowi.
6. Wniosek Rady Nadzorczej w sprawie rozdziału zysków.
7. Wniosek Rady Nadzorczej w sprawie podwyższenia wysokości udziału i wpisowego, zmiana art. 10. statutu.
8. Wniosek Rady Nadzorczej w sprawie częściowej zmiany art. 3, 9, 19.
9. Wniosek Rady Nadzorczej w sprawie oznaczenia najwyższej sumy zadłużenia Stowarzyszenia.
- 10) Wybór 4. członków Rady Nadzorczej i 1. zastępcy.
11. Wniosk i interpelacje członków.

Po myśli art. 49, ustawy o spółdzielniach z 29 października 1920 uchwały na Walnym Zgromadzeniu zapadać mogą jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad.

Zamknięcia rachunkowe są wyłożone w lokalu sklepowym Spółki do przegladnięcia członkom Spółki, począwszy od dnia 13. maja 1924 roku.

W razie braku kompletu odbędzie się Walne Zgromadzenie nieodwołalnie o godzinie 6-tej wieczorem bez względu na ilość członków.

We Lwowie dnia 13. maja 1924.

SEKRETARZ RADY NADZORCZEJ:
Skorny mp.

PREZES RADY NADZORCZEJ:
Dr. Świągost mp.

Prenumerata bez odnoszenia niesłecznie 3 zł. 28 gr. (5.900 tys.), z odnoszeniem lub pocztą mies 3 zł. 48 gr. (6.250 tys.), zagranicą 5 zł. 56 gr. (10 mil.). — Redakcja czynna od godz. 8 rano do 1 popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od 1—2 popoł. —

Listów niefrankowanych należy nie przyjmować się. — Rękopisy Redakcja i Administracja nie zwracają. — Konto Pocz. K. Oszcz. 141.690.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kiebasiewicz.